

Arrest

nr. 274 757 van 29 juni 2022
in de zaak RvV X / XI

In zake: X
vertegenwoordigd door zijn voogd X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. HENRION
Place de l'Université 16/4ème étage REGUS
1348 LOUVAIN-LA-NEUVE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, vertegenwoordigd door zijn voogd X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 24 februari 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 januari 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 april 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 mei 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat V. HENRION en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België is binnengekomen op 6 augustus 2021 als niet-begeleide minderjarige vreemdeling, diende op 6 augustus 2021 een verzoek om internationale bescherming in. Op 2 september 2021 stelde de dienst Voogdij van de FOD Justitie de heer H. KABAKABAB aan als voogd.

1.2. Op 20 januari 2022 nam de commissaris-generaal de beslissing tot de weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 24 januari 2022 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 06/08/2021
Overdracht CGVS: 28/10/2021*

Je werd op 20 december 2021 gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, van 14u09 tot 17u21. Je werd bijgestaan door een tolk die het Somali machtig is. Jouw voogd, mijnheer Kabakaba, en jouw advocaat, meester Vangenechten loco Meester Henrion, waren aanwezig gedurende het gehele persoonlijk onderhoud

A. Feitenrelaas

Je stelt afkomstig te zijn uit Aybutey, district Qoryoley, provincie Lower Shabelle en daar steeds gewoond te hebben. Je werd geboren op 1 mei 2006 en je bent minderjarig. Je woonde in Aybutey samen met je ouders, broers en zussen. Je ging naar de Koranschool van je vader.

Je vader begon die Koranschool nadat zijn velden werden afgepakt door Al Shabaab. Al Shabaab doodde jouw vader omdat hij de kinderen uit de Koranschool niet aan hen wou overdragen. Daarna kwam Al Shabaab bij jou thuis langs om jouw oudere zus te verplichten met één van hen te huwen en om jou te rekruteren. Jouw moeder weigerde. De mannen van Al Shabaab kwamen terug toen jouw moeder niet thuis was en namen jou en je zus mee. Je zag je zus daarna niet meer terug. Zelf werd je vastgehouden en gefolterd tot je besliste lid te worden. Na drie dagen kon je samen met vier oudere jongens ontsnappen toen jullie hout moesten halen. Zij hielpen jou verder. Je kwam uiteindelijk bij je oom in Mogadishu terecht, die een smokkelaar voor jou regelde. Je reisde via Kenia naar België. Je verliet Mogadishu, Somalië, op 15 juli 2021, en diende een verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische bevoegde instanties op 6 augustus 2021.

Je legt geen stukken neer ter staving van jouw verzoek om internationale bescherming.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als niet - begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen en heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen.

Er dient te worden opgemerkt dat jij doorheen jouw verklaringen niet aannemelijk hebt gemaakt dat jij een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie hebt of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van jou dat jij correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot jouw identiteit, jouw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande je bij de aanvang van jouw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op jouw schouders rust (CGVS, Notities persoonlijk onderhoud dd. 20 december 2021 (hierna NPO), p. 5), blijkt uit het geheel van de door jou afgelegde verklaringen en de door jou voorgelegde stukken duidelijk dat jij niet hebt voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan jouw verklaringen over jouw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van jouw vrees voor vervolging en jouw nood aan subsidiaire bescherming.

Het belang duidelijkheid te verschaffen over jouw feitelijke herkomst en jouw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat er geen geloof kan gehecht worden aan jouw beweerde (recente) herkomst uit het dorp Aybutey in de provincie Lower Shabelle.

Je stelt geboren te zijn in Aybutey op 1 mei 2006 en nooit buiten Aybutey gewoond of verbleven te hebben tot aan je vertrek uit Somalië (zie NPO, p. 6). Je verklaart dus sinds je geboorte meer dan vijftien jaar doorlopend in Aybutey doorgebracht te hebben, vooraleer je via Mogadishu het land verliet op 15 juli 2021. Je ging er naar de Koranschool van jouw vader. Toen jouw vader nog landbouwer/veehouder was, hielp je hem met de dieren, zo verklaar je tijdens uw persoonlijk onderhoud voor het CGVS. Tijdens het persoonlijk onderhoud voor het CGVS werden je meerdere vragen gesteld over jouw beweerde plaats en regio van afkomst, hierbij steeds rekening houdend met jouw jonge leeftijd (op het moment van vertrek uit jouw beweerde land van herkomst, op het moment van de door jou gedane aanvraag om bescherming in België en op het moment van het persoonlijk onderhoud voor het CGVS). Zelfs rekening houdend met jouw profiel weet je echter niet te overtuigen wat betreft jouw beweerde recente afkomst uit Aybutey. Zo blijkt je niet op de hoogte te zijn van een of meerdere ingrijpende en cruciale gebeurtenissen in jouw beweerde dorp van herkomst. Ook is je kennis over jouw beweerde onmiddellijke leefomgeving heel erg beperkt te noemen - zelfs rekening houdend met jouw specifiek profiel.

Je slaagt er echter niet in overtuigende, doorleefde verklaringen af te leggen over jouw onmiddellijke leefomgeving in Aybutey, Somalië.

Je verklaart correct dat jouw dorp gelegen is in het district Qoryoley in de provincie Lower Shabelle (NPO, p. 6). Verder is jouw kennis over de ligging van jouw dorp eerder beperkt en grotendeels incorrect. Je noemt spontaan "andere dorpen in de buurt" op wanneer je wordt gevraagd om jouw dorp te situeren binnen Somalië (NPO, p. 6, 7): ten oosten Lambar Konton of Number 50, Lanto Buuro, Moorey en Ceel Warego, ten westen Dara Salaam, Mubarak, Barirey en Magalowey, ten zuiden Abikerow, Key Toy en Janaale en in het noorden (opnieuw) Barirey en Buulo Siidow. Je vermeldt daarbij ook dat Janaale de dichtstbijzijnde grote stad is en dat je via Dara Salaam en Mubarak moet passeren om naar Janaale en van daar naar Qoryoley. Er moet echter worden vastgesteld dat deze plaatsen, op Dara Salaam (volgens jou het dichtstbij gelegen dorp, NPO p. 11) en Mubarak na, bezwaarlijk als dorpen in de buurt beschouwd kunnen worden én dat je dichtbij gelegen plaatsen helemaal niet vermeldt en ook amper herkent.

Zo ligt Lambar Konton in een ander district en in vogelvlucht ongeveer 20 kilometer van jouw dorp. Laantabuur ligt in vogelvlucht nog eens ongeveer 9 kilometer verder weg van Lambar Konton (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier). Er werden twee plaatsen teruggevonden met de naam Ceel Waregow, die beiden niet dicht bij jouw dorp liggen en beiden niet in oostelijke richting: één een eind ten westen van Qoryoley (dat zelf al ver van jouw dorp ligt) en één op ongeveer 12 kilometer in vogelvlucht van jouw dorp. "Moorey" werd niet teruggevonden. Bariire ligt in vogelvlucht ongeveer 17 kilometer in noordoostelijke richting van jouw dorp, dus niet dichtbij en niet in het westen of het oosten. "Magalowey" werd niet teruggevonden. Kaytoy werd teruggevonden ten zuidwesten van Janaale, dat zich zelf in vogelvlucht al ongeveer op 20 km ten zuidwesten van jouw dorp bevindt. Abikerow werd teruggevonden ver ten zuiden van Kaytoy. Buulo Siidow werd teruggevonden als wijk van Qoryoley.

Je beweert opvallend genoeg ook dat je met de ezelskar "net geen uur" onderweg bent naar Qoryoley, terwijl Qoryoley zich via de weg op ongeveer 46 km van jouw dorp bevindt (NPO, p. 7). Gevraagd welke plaatsen je dan onderweg passeert, is jouw antwoord "van Janaale ga je dan rechtstreeks naar Qoryoley" (NPO, p. 7). Het is eveneens opmerkelijk dat je later tijdens het persoonlijk onderhoud, wanneer je over je ontsnapping van Al Shabaab praat, plots beweert dat je te voet "net geen uur" onderweg bent van jouw dorp naar Janaale (NPO, p. 21). Erop gewezen dat dat op de kaart (via de weg) een afstand van 27 kilometer is en dat je dat niet op een uur te voet kan, herhaal je "ik heb gezegd minder dan een uur.

Minder dan een uur.” (NPO, p. 21). Nogmaals geconfronteerd met het feit dat je onmogelijk 27 km te voet kan afleggen op één uur tijd, herhaal je opnieuw dat daar minder dan een uur over gedaan wordt (NPO, p. 21).

Bovendien blij je de enige twee nabij gelegen dorpen die je wel kent, niet correct te kunnen situeren tegenover jouw dorp en de rivier Shabelle. Je vermeldt dat je de rivier moet oversteken om via Dara Salaam en Mubarak naar Janaale te gaan (NPO, p. 6). Je vermeldt correct dat de rivier op ongeveer één kilometer van je dorp ligt (NPO, p. 6) en kent ook de juiste naam van de rivier: Shabelle (NPO, p. 11). Je bent echter niet duidelijk over waar de rivier ligt tegenover jouw dorp en de twee andere vernoemde dorpen. Eerst zeg je “Als je naar Janaale wil gaan, moet je via Dara Salaam en Mubarak. Daarna moet je de rivier oversteken” (NPO, p. 6). Daarop gevraagd of deze dorpen aan dezelfde kant of de andere kant van de rivier liggen, antwoord je dat je Dara Salaam en Mubarak ziet, passeert, “voor dat je de rivier oversteekt”. Daarop gevraagd of ze dan aan de zelfde kant van de rivier liggen, antwoord je “je moet eerst de rivier oversteken, dan zie je Dara Salaam en Mubarak, het is allemaal dezelfde rivier” (NPO, p. 6). Daarop vraagt de protection officer of zij goed begrepen heeft dat je de rivier moet oversteken om die plaatsen te zien, zeg je dan weer “voor dat je aan de rivier bent, zie je Dara Salaam”. Erop gewezen dat het voor de protection officer niet duidelijk is, krijg je de vraag om het te tekenen om het beter te kunnen uitleggen: “dat is mijn dorp, dan ga je verder, dan kom je aan Dara Salaam, dan ga je verder, Mubarak, dan heb je de rivier, dan ga je Janaale” (NPO, p. 7). Uit alle beschikbare kaarten (toegevoegd aan administratief dossier) blijkt dat zowel Dara Salaam als Mubarak aan de andere kant van de rivier liggen en dat je in elk geval, gelijk waar je dat zou doen, de rivier moet oversteken om in die dorpen te komen. Ook is het opmerkelijk dat je het dorp “Marera” dat jou wordt voorgelegd, niet herkent als het dorp dat tussen Dara Salaam en Mubarak ligt. Je weet wel dat het een dorp is “ergens in Lower Shabelle” en “het is niet dichtbij, maar ik denk ten noorden van ons” (NPO, p. 18). Ook andere dorpen die aan jou worden voorgelegd, herken je niet. Zo herken je het dorp Shiikh Siidow dat op de kaart vlak naast jouw dorp ligt en bijgevolg het dichtst bij gelegen dorp is, niet: “dat kan een naam zijn van een persoon of een naam van een dorp (...) Buulo Siidow heb ik gehoord, maar niet Shiikh Siidow” (NPO, p. 17). Ook Gumesi Diid, dat op de kaart dichterbij gelegen is dan Dara Salaam én dat via een weg met jouw dorp verbonden is, ken je niet (NPO, p. 18). Ook Godey, op vergelijkbare afstand als Dara Salaam én dat via een weg met jouw dorp verbonden is, herken je niet: “dat is geen naam” (NPO, p. 18). Je lijkt zelfs niet op de hoogte van het bestaan van deze wegen: je vermeldt zelf enkel een weg die uit Janaale komt en antwoordt negatief op de vraag of er nog andere wegen naar jouw dorp komen (NPO, p. 10 + 11). Jowhar herken je enkel als een grote stad in Lower Shabelle en niet als het dorp dat op een vergelijkbare afstand van jouw dorp ligt als Dara Salaam. Ook andere dorpen die op de kaart duidelijk veel dichterbij gelegen zijn dan de door jou opgenoemde plaatsen herken je niet als nabij gelegen dorpen: Tugaarrey (“dat kan een dorp zijn”, maar het is geen dorp dat je kent), Adey Yuure (“weet ik niet”), Buulo Qalif (“dat kan bestaan”), Cannoolle (“dat kan een bijnaam zijn”, Garasweynow (“ken ik niet”), Ugunji (“niet gehoord”) (NPO, p. 18) en Bardiid (NPO, p. 19).

Bovenstaande vaststellingen zijn reeds een sterke aanwijzing dat je niet vertrouwd bent met het dorp Aybutey en de directe omgeving. Van een (bijna) zestienjarige jongen, die bovendien zijn vader hielp in de landbouw, mag bovendien minstens wel verwacht worden dat hij de directe omgeving van zijn dorp kent. Ook afstanden in de ruimere omgeving kan je duidelijk niet correct inschatten. Dit is des te opvallender aangezien je beweert twee keer naar Qoryoley geweest te zijn, waarvan één keer vlak voor jouw vertrek uit Somalië, dus relatief recent.

Voor zover er na bovenstaande vaststellingen nog enige geloofwaardigheid kan gehecht worden aan jouw verklaring afkomstig te zijn uit Aybutey (quod non), verdwijnt deze volledig nu blijkt dat je niet op de hoogte bent van de veiligheidssituatie in jouw directe omgeving. Zo verklaar je dat Al Shabaab zo lang jij je herinnert aan de macht waren in Aybutey “tot aan Qoryoley” (NPO, p. 12). Op de vraag of de macht ooit werd overgenomen ook voor een korte periode, is jouw antwoord: “neen, ze zijn altijd aan de macht geweest, maar Qoryoley ja, daar zijn ze de macht verloren” (NPO, p. 12). Je verklaart ook dat er geen gevechten waren tussen Al Shabaab en de overheid: “nee maar in Qoryoley wel, in het dorp worden ze niet aangevallen” (NPO, p. 12). Je hoorde niet van luchtaanvallen op buurdorpen of dichtbij gelegen dorpen: “nee, niet dat ik weet, in Janaale is de regering wel gekomen” (NPO, p. 14). Uit beschikbare informatie (toegevoegd aan administratief dossier) blijkt echter dat er op 23 februari 2018 een clash was tussen Somalische overheidstroepen en Al Shabaab militanten in de Al Shabaabbasis in het dorp met een uitwisseling van gewerschoten die uren duurde en een onbepaald aantal doden tot gevolg. Bovendien namen de overheidstroepen de macht over het dorp over toen. Een incident van dergelijke omvang – het enige dergelijke incident – waarbij er urenlang geschoten werd én waarbij de overheid de macht overnam, kan onmogelijk onopgemerkt voorbij gegaan zijn in een klein dorp als het jouwe.

Met deze informatie geconfronteerd, antwoord jij “dat is in Qoryoley gebeurd, maar niet bij ons”. Er nogmaals op gewezen dat de informatie zegt dat het wel degelijk in jouw dorp is gebeurd, reageer je opnieuw “dat is niet in het dorp gebeurd”. Je lijkt alle gevechten of incidenten met Al Shabaab ver weg van jouw dorp – in Janaale, Qoryoley – te situeren. Beschikbare informatie wijst er echter ook op dat er in Mubarak – één van de weinige nabij gelegen dorpen die je correct benoemt en meermaals vermeldt – veel spanningen waren tussen Al Shabaab en de overheid, ook recent voor jouw vertrek nog. Jouw stelling dat Al Shabaab “tot aan Qoryoley” aan de macht waren klopt bijgevolg niet en hoewel er niet van jou verwacht kan worden dat je van elk incident in de buurt afzonderlijk op de hoogte bent, mag er wel verwacht worden dat je een algemeen beeld hebt van de situatie in de omgeving van jouw dorp.

Je verklaringen over de geografische omgeving van jouw dorp en over de veiligheidssituatie in de directe omgeving, overtuigen allerminst en tonen duidelijk aan dat je geen zicht wenst te geven op je regio van verblijf voor je komst naar België. Zelfs rekening houdend met jouw relatief jonge leeftijd op het moment van de hiervoor aangehaalde aanval op jouw dorp door de overheid en de machtsovername in 2018, besluit het CGVS dat geacht kan worden dat je op de hoogte zou zijn van dergelijke belangrijke gebeurtenissen indien je daadwerkelijk afkomstig zou zijn van dit dorp – zelfs op zo’n relatief jonge leeftijd.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen heb jij niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het dorp Aybutey in het district Qoryoley gelegen in de regio Lower Shabelle. Gelet op de ongeloofwaardigheid van jouw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan jouw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat je voor jouw komst naar België in Aybutey hebt verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens jouw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maak jij niet aannemelijk dat jij gegronde redenen hebt om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat jij bij een terugkeer naar jouw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo’n regio te vestigen. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met jouw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over jouw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

Je werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 20 december 2021 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot jouw identiteit, jouw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (NPO, p. 5). Je werd in de loop van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan jouw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

Zo werd je na de tweede pauze geconfronteerd met de vaststelling dat de protection officer niet overtuigd was dat je echt van Aybutey kwam en er nogmaals op gewezen dat het belangrijk was om eerlijk te zijn over waar je gewoond hebt, wat anderen jou ook verteld zouden hebben (NPO, p. 17). Jouw reactie daarop was "ik kom uit Aybutey, en er zijn zaken die ik niet kan weten, gebaseerd op mijn leeftijd" (NPO, p. 17).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen:

*"- het artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van vluchtelingen;
- van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen;
- het artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen."*

Verzoeker stelt dat er onvoldoende rekening werd gehouden met diens jonge leeftijd. Verzoeker was immers minderjarig ten tijde van de problemen, zijn reis naar Europa en op het moment van het persoonlijk onderhoud.

Niettegenstaande de aanwezigheid van een voogd, dient er bij de beoordeling zijn geloofwaardigheid een voorzichtigheid te worden gehanteerd. Gezien verzoekers minderjarigheid en de traumatiserende reis naar Europa is hij zeer kwetsbaar. Deze reis had een impact op verzoekers vermogen om bepaalde zaken van zijn thuisland op correcte wijze te herinneren, om goed te begrijpen wat er van hem werd verwacht en om coherente verklaringen af te leggen.

Verzoeker heeft zijn uiterste best gedaan om zo gedetailleerd mogelijk uit te leggen hoe hij werd meegenomen door Al-Shabaab, hoe hij zijn opsluiting ervoer en hoe hij kon ontsnappen.

Voorts stelt verzoeker dat hij wel degelijk in aanmerking komt voor de subsidiaire bescherming:

"In Somalië zijn verschillende conflicten gaande:

"The internationally recognised federal government of Somalia fights against Islamist insurgents, most prominently the armed group al-Shabaab, which has pledged allegiance to al-Qaeda. Al-Shabab and the Islamic State in Somalia (ISS) have been engaging in a NIAC in Somalia. The African Union Mission in Somalia (AMISOM) is a peacekeeping operation supporting the Somali government. Its military component is a party to the armed conflict.

In addition to contributing troops to AMISOM, Kenyan and Ethiopian armed forces also operate independently in the county. The United States conducts ground and air operations against al-Shabaab and provides material support to AMISOM and Somali security forces. The non-international armed conflict involving al-Shabaab has spilled over into Kenya."

Volgens het laatste EASO rapport betreffende de veiligheidssituatie in Somalië, kent het land een uitzonderlijk turbulente periode:

"Somalia is currently in a period of unusually high political turbulence. As of August 2021, the country is slated to complete a long-delayed parliamentary and presidential election between July and October 2021. Ongoing disagreements over electoral procedures threaten to delay elections still further; and reflect fundamental absence of consensus on the electoral model and lack of trust among Somalia's political leaders.

(...)

While the elections constitute a potential trigger for insecurity and conflict, endemic forms of insecurity remain the dominant concern. Of these, the continued threat posed by Al-Shabaab is paramount. Al-Shabaab, Somalia's 'armed Islamist extremist and self-declared al-Qaeda affiliate organisation, has threatened to attack electoral delegates and to disrupt the upcoming presidential and parliamentary elections. As indicated by the Council on Foreign Relations, in its May 2021 backgrounder, the group remains the principal security challenge in war-torn Somalia, and continues to mount lethal attacks against Western and AU forces and civilians in the region. Its broad overall goal remains the establishment of an Islamic State in Somalia, and its main unifying idea is the opposition to the Western-backed government. "40 While the group controls large swathes of rural territory in central and southern Somalia, its level of penetration and influence has widely permeated Somali society.

(...)

Al-Shabab is the most visible and dangerous source of insecurity in Somalia, but it is by no means the only one. Chronic communal and political conflict remains a major destabilising force for Somali communities. The Somali political and security arena is in fact highly influenced by a wide range of variables and actors affecting the control and the use of violence. Among these, the clan system, and the relative clan militias, remain a salient 'explanatory factor in Somali politics, society and economy. In ACLED data, clan militias, together with unidentified armed groups, account as ACTOR 1 in almost 18 percent of the security incidents registered in the reference period (...)

Dit wordt ook bevestigd door de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties:

"The international community must galvanise support for Somalia at this critical juncture amid a potential humanitarian catastrophe, a spike in terrorism-related violence, the COVID-19 pandemic, growing food insecurity, climate shocks and long-overdue elections, briefers told the Security Council today.

fames Swan, Special Representative of the Secretary-General for Somalia and Head of the United Nations Assistance Mission in Somalia (UNSO), told the 15-member Council that while occasional flare-ups of political tensions among some Somali leaders have so far been contained, a real risk remains that a miscalculation could spill over into conflict. However, national elections are now more than a year behind the constitutionally prescribed schedule and the Al-Shabaab group continues to pose a major security threat. Welcoming recent Upper House elections, he said this pace needs to be further accelerated. Only 130 of 275 seats of the House of the People have been filled to date, with 22 per cent going to women candidates, a shortfall of the agreed 30 per cent quota for females. In this vein, he urged all Somalia actors to redouble their efforts to meet this target.

(...)

Somalia is the most severely drought-affected country in the Horn of Africa, with 4.3 million people impacted and 271,000 displaced. With the next rains not expected until April, the country faces a potential catastrophe, he said, calling for bolstered support, as the Somalia Humanitarian Response Plan for 2022 is currently only 2 percent funded.

Volgens de "Approximate Territorial Control June 2021" kaart die terug te vinden is in het IASO rapport, blijkt bovendien dat zowat het gehele Somalische grondgebied onder controle van groeperingen als Al-Shabaab en IS valt, of minstens dat het onduidelijk is wie de eigenlijke controle heeft."

Daarenboven:

(Vrije vertaling) "Er is ook enige spanning tussen de centrale regering in Mogadishu en de Keniaanse entiteiten in het verre Ruiden die nauw samenwerken met Ahmed Madobe. Bovendien is er de laatste maanden sprake van een escalatie op interstatelijk niveau, aangezien Somalië formeel verwickeld is in een juridisch geschil met Kenia over de controle van de maritieme hulpbronnen voor de kust van respectievelijk Zuid-Somalië en Noord Kenia. Er zijn dus momenteel verschillende conflictsituaties die in Somalië een rol spelen.

(...)

[...]. De president van de centrale regering heeft in februari 2020 het kiesstelsel gewijzigd, wat verbet opriep. Hij wilde het beginsel van "één persoon - één stem" invoeren. De oppositie zei dat dit een onrealistisch profeteet was; het ging veeleer om een verlenging van de ambtstermijn. Als gevolg daarvan kwam er in september 2020 een nieuwe overeenkomst die het oude systeem grotendeels herstelde. Namelijk een indirecte stemming^ in welken geleid door lokale clanoudsten. Ik wil nu niet op de details ingaan; die kunnen dan nog in de vragen worden verduidelijkt.

Maar zelfs nadat dit akkoord in september 2020 was bereikt, hebben de regio's niet adequaat gereageerd. Niet in alle regio's werden adequate kiescommissies gevormd; het hele proces stagneerde. Daardoor konden er in februari 2021 ook geen presidentsverkiezingen worden gehouden, en sinds 8 februari 2021 is president Farmajo officieel langer in functie dan zijn ambtstermijn. In deze periode is het eerdergenoemde conflict met Kenia ook op juridisch vlak geëscaleerd. Intussen staan Somalië en Kenia als tegenstanders tegenover elkaar voor het Internationaal Gerechtshof in Den Haag. Dit alles getuigt van het feit dat Farmajo er wellicht op uit is zijn ambtstermijn te verlengen, zelfs ponder verkiezingen. Vervolgens verlengde hij zichzelf per decreet met twee jaar, wat in april 2021 door het lagerhuis werd bevestigd, maar tot negatieve reacties heeft geleid binnen de regering met name de oppositie, en internationaal.

Dit is de huidige situatie, die spanning veroorzaakt. Oppositiekandidaten werpen zich steeds meer op als tegenstanders van de regering en vormen hun eigen clanmilities. Deze nemen ook posities in buiten Mogadishu. Eind april 2021 waren er schermutselingen tussen oppositietroepen en het leger in de buitenwijken van Mogadishu. Dit is gunstig voor Al-Shabaab, dat ook zonder de huidige politieke crisis een machtige gewapende speler in het land is.

De enige machtigere actor is AMISOM (— African Union Mission in Somalia). AMISOM is in 2007 opgericht en heeft het officiële mandaat om de regering te steunen en het terrorisme in Somalië te bestrijden. In feite is AMISOM een veelzijdige speler. Het bestaat uit troepen geleverd door Kenia, Ethiopië, Djibouti, maar ook Burundi, Uganda en andere Afrikaanse landen, waarvan sommige weinig centrale structuur hebben. Zij streven vele nationale belangen in Somalië na. Dit betekent dat de machtigste tegenstander van Al-Shabaab niet het regeringsleger is, maar de buitenlandse interventietroepen, die op hun beurt deels verdeeld zijn en niet veel legitimiteit genieten bij de Somalische bevolking.”

Inderdaad, Somalië worstelt met verschillende problemen, op politiek en militair vlak. De vraag die zich opdringt is dan ook of het nog wel zinvol is om de situatie in Somalië te beoordelen per regio. Immers, zowel Al-Shabaab als de buitenlandse troepen bevinden zich overal in het land. Hoewel het waar is dat er meer geweld is in sommige regio's dan in anderen, blijkt dat dit zeer veranderlijk is. Dit zorgt er uiteraard ook voor dat de situatie moeilijk te rapporteren valt.

Ook ACLED (Armed Conflict Location and Event Data Project) vreest dat Al-Shabaab wel eens van de politieke problemen zou kunnen profiteren om aan terrein in te winnen:

"Across the country, these political tensions have occasionally escalated into violence. Government troops clashed with security forces affiliated with local elites in both Juba/and and Puntland, as well as in Galmudug. There are also frequent episodes of turmoil involving clans and communal groups. This is against the backdrop of the ongoing insurgency by Al-Shabaab, which continues to exercise its control over large swathes of central and southern Somalia after more than a decade of civil war. The turbulent run-up to the general elections, and a contested aftermath, may provide yet another opportunity for Al-Shabaab to step up its challenge to the Somali government and the ill-equipped Somali National Army (SNA).

(...)

Reflective of election-related tensions, demonstrations were held across Somalia in 2020 and in early 2021 despite government-imposed restrictions to contain the spread of coronavirus (see figure below). There are already signs that, in a context of heightened electoral mobilization, demonstrations could become violent. Street clashes erupted in Mogadishu on 19 February 2021 after Somali government troops shot into the crowd at a peaceful demonstration attended by opposition leaders, including presidential candidate and former Prime Minister Hassan Ali Khaire. Security forces exchanged gunfire with armed opposition supporters, which reportedly included soldiers hailing from opposition-friendly clans”

Bovendien, als we kijken naar wat in Afghanistan gebeurde, waar de Taliban van de uittrede van de buitenlandse troepen uit het land gebruik maakte om de controle over het gehele grondgebied over te nemen, en dit bijna van de ene op de andere dag, kunnen we besluiten dat dit soort volatiele, langdurige conflicten zeer snel kunnen escaleren. We kunnen ons dan ook afvragen: heeft de evaluatie per regio nog wel zin? Is dit onderscheid niet té artificieel? Bovendien was ook de covid-19 crisis een opportuniteit voor Al-Shabaab om haar positie in het land te versterken:

"This political turbulence has negatively affected the government's response to the Al-Shabaab insurgency. In 2020, Al-Shabaab continued to conduct high-profile attacks against government forces and

international troops across much of central and southern Somalia (see figure below). Occasional setbacks, such as government forces retaking the town of Janaale in March (Garowe Online, 17 March 2020), did not prevent the militant group from reorganizing to prevent defections, establishing new makeshift training camps, and conducting attacks on Mogadishu (United Nations Security Council, 13 August 2020: 3). With the outbreak of the COVID-19 pandemic, Al Shabaab has also engaged in service delivery activities in the territories under its control, providing basic goods to the local population and boosting its recruitment strategy (UNSC, 3 February 2021: 11). Over a decade since the start of the insurgency, Al Shabaab is estimated to collect nearly as much tax as the Somali government according to a recent report (Hiraal Institute, October 2020).

Bovendien, volgens RULAC is het conflict in Somalië een non-international armed conflict. Om daartoe gekwalificeerd te worden, moet aan twee voorwaarden voldaan worden. Ten eerste moet het niveau van het gewapende geweld een bepaalde intensiteit bereiken die verder gaat dan binnenlandse onlusten en spanningen. Ten tweede moet in elk niet-internationaal gewapend conflict ten minste één partij bij het conflict een niet op staatsniveau opererende gewapende groepering zijn die een bepaald niveau van organisatie moet vertonen om als partij bij het niet-internationaal gewapend conflict te kunnen worden beschouwd. In casu gaat het om Al-Shabaab, en is aan de tweede voorwaarde voldaan. Wat betreft de eerste voorwaarde, tevens de meest pertinente voor wat in dit verzoekschrift wordt beargumenteerd, stelt RULAC:

“Intense fighting between the Somali National Army, supported by AMISOM and the US, and al-Shabaab is still on-going, with regular attacks carried out throughout the country. In late 2018 and beginning of 2019, al-Shabaab carried out several large scale attacks in Somalia but also in Kenya, with a spike of attacks in February 2019, including against AMISOM. Al Shabaab has been using IEDs and car bombs, but it has also been able to procure more sophisticated weapons, for instance armoured personnel carriers and selfpropelled guns during an attack on a Kenya-held AMISOM base in 2016. In late 2018, the Somali National Army and AMISOM carried out several joint operations against al-Shabaab, allowing government forces to retake several areas previously under al-Shabaab control. Several senior al-Shabaab figures were killed during these operations.

In 2020, armed confrontations between Somali security forces and Al-Shabaab's militants have continued to remain intense. For instance, in March 2020 fighting between Al Shabab and state troops resulted in the death of 22 members of Somali soldiers. Furthermore, a number of attacks conducted by the Somali army resulted in the killing of at least 37 members of Al-Shabab. In May 2020, militants of Al-Shabaab killed at least 2 civilians; during the counter-insurgency operation that followed this attack, at least 70 members of Al-Shabaab were killed. Moreover, Al-Shabaab launched a series of bombings which left at least 14 soldiers and 14 civilians dead. September was one of the deadliest months, as Al-Shabaab's attacks continue in Mogadishu and in the Country with at least 42 deaths among soldiers, civilians and state officials. Counter-insurgent operation left at least 100 dead militants belonging to Al-Shabaab. The intensity of violence has been sustained at the beginning of 2021 as well. Notably, in January Al-Shabaab attacks continue, leaving at least 70 deaths among civilians; security personnel and official. Counter-operations also continued and killed several dozens of Al-Shabaab's affiliates. Also, a U.S. airstrike killed at least 12 Al-Shabaab's militants.

In 2020, thanks to joint military operations conducted by the Somali National Army and AMISOM, al-Shabab has lost substantial parts of its territory, including the significant stronghold of Janaale, Lower Shabelle, in March 2020. Nevertheless, the United Nations Panel of Experts on Somalia reported that: “Al-Shabaab has retained its ability to produce and conduct improvised explosive device attacks, although it has carried out fewer large-scale complex attacks to date in 2020 compared with the same period in 2019. The group continues its intimidation campaign, including assassinations and executions, targeting public figures and communities, while maintaining its agility of faction to exploit weaknesses in security as they arise.”

The U.S. has carried out airstrikes and ground raids against al-Shabaab. In 2017 and 2018, the number of U.S. airstrikes has significantly increased, totaling 38 in 2017 and 46 in 2018, mainly carried out in the Southern part of the country. In the sole months of January and February 2019, the US conducted 27 airstrikes.

The conflict has caused hundreds of thousands of deaths. In the year 2018, the UN has documented 1,384 civilian casualties ‘with al-Shabaab accounting for 60 per cent of these’. In December 2018, the UN estimated that around 831,000 individuals had been newly displaced from January to the end of October

2018, mostly due to conflict and insecurity (bringing the total number of IDPs to 2.65 million individuals); and that over 110 violent incidents had impacted humanitarian organizations in Somalia in 2018.

Human Rights Watch has reported that in 2020 there were an estimated 2.6 million internally displaced people (IDPs) in Somalia. Furthermore, the same organization reported that in 2020 [t]he United Nations Assistance Mission in Somalia (UNSOM) recorded a total of 1,154 civilian casualties by mid-November. Sixty-seven percent of this figure is due to indiscriminate and targeted attacks, the majority improvised explosive devices (IEDs) attacks, by the Islamist armed group Al-Shabab. *

On account of the frequency of armed attacks and armed confrontations, the number of casualties, and the number of people forced to flee ongoing hostilities, the required degree of intensity continues to be met.

Gelet op het extreem hoge aantal slachtoffers, het hoge aantal intern ontheemden, en de zeer hoge intensiteit van het conflict, staat het de verzoeker dan ook niet toe om te begrijpen waarom er bij de beoordeling van de vrees van personen uit Somalië een onderscheid gemaakt wordt naargelang de regio waar ze vandaan komen.

Inderdaad, uit wat hierboven uiteengezet wordt, blijkt dat in het licht van de recente ontwikkelingen in het land en de lessen die getrokken kunnen worden uit langdurige conflicten in andere landen, moet worden vastgesteld dat er voor de verzoeker zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij bij terugkeer naar Somalië louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

Gelet op het voorgaande heeft het CGVS een beoordelingsfout gemaakt door verzoeker niet als vluchteling of zelfs als begunstigde van subsidiaire bescherming te erkennen, en heeft het dus de in het middel genoemde bepalingen geschonden.”

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep bevat het verzoekschrift een kaart “Approximate Territorial Control June 2021” uit het EASO-rapport “Somalia - Security Situation” van september 2021, p. 13.

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. De bestreden beslissing stelde op terechte wijze dat er geen geloof kon worden gehecht aan verzoekers verklaringen omtrent diens herkomst. Verzoeker kan de pertinente vaststellingen van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht plaatsen door op louter algemene wijze te argumenteren dat er onvoldoende rekening werd gehouden met zijn kwetsbaar profiel.

Zo kan verzoeker geen afbreuk doen aan de vaststellingen in de bestreden beslissing door op louter algemene en theoretische wijze naar diens jeugdige leeftijd te verwijzen. Verzoeker toont geenszins *in concreto* aan dat de bestreden beslissing geen rekening hield met diens minderjarigheid en de daaruit voortvloeiende kwetsbaarheid. De Raad merkt op dat zelfs van een persoon van jonge leeftijd met beperkte scholing redelijkerwijs kan worden verwacht dat deze doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op aangepaste vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken over zijn regio van herkomst. Uit zijn verklaringen blijkt dat verzoeker vijftien jaar oud was ten tijde van zijn beweerde vertrek uit zijn regio, zodat kan worden aangenomen dat hij reeds de jaren des onderscheids had bereikt. Er kan van hem redelijkerwijze worden verwacht dat hij zijn bekendheid met zijn beweerde regio van herkomst kan toelichten en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken hieromtrent. Het feit dat verzoeker getraumatiseerd zou zijn geweest door de reis naar Europa, hetgeen niet door enig objectief bewijsstuk wordt gestaafd, biedt voorts geen voldoende verklaring voor het ontbreken van een voldoende doorleefde en met objectieve informatie overeenstemmende kennis van zijn directe leefomgeving. Ten overvloede merkt de Raad op dat verzoeker volgens zijn verklaringen, onder begeleiding van smokkelaars die zijn oom zou hebben geregeld, met de auto naar Kenia is gereisd om vandaar het vliegtuig te nemen naar België (DVZ-verklaring, stuk 8, p. 12).

De Raad is dan ook van oordeel dat verzoekers verwijzing naar zijn leeftijd geen afdoende verschoningsgrond biedt voor zijn ongeloofwaardige verklaringen, te meer de bestreden beslissing verzoekers minderjarigheid in acht nam bij de vaststelling van bijzondere procedurele noden.

De motivering in de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad.

Verzoekers verwijzing in het verzoekschrift naar de ondergane vervolgingsfeiten is niet relevant, gezien uit hetgeen voorafgaat blijkt dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit Qoryoley, in de provincie Lower Shabelle in Somalië. Hierdoor kan evenmin geloof gehecht worden aan de problemen die er zich zouden hebben voorgedaan.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a), of b), van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Somalië een gewapend conflict is. De Raad stelt vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt, maar zich afspeelt in bepaalde gebieden. Verzoekers betoog is verder niet van die aard dat het afbreuk kan doen aan deze vaststelling.

Met betrekking tot de vraag of verzoeker bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Somalische nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan.

Het is immers in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de asielprocedure zijn ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoeker voor de komst naar België, noch over het element of verzoeker afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is.

De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in Somalië geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig juni tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP